

U SPOMEN

Bijelo Polje kraj Mostara, 1. listopada 1936. – Zagreb, 7. svibnja 2026.

Prof. dr. sc. Emir Hodžić, čovjek od naroda

U engleskom jeziku postoji izraz koji opisuje društvenu i komunikativnu osobu koja lako sklapa prijateljstva i poslove, "people person". Profesora Emira Hodžića, koji nas je napustio 7. svibnja 2026., najlakše bi bilo opisati upravo tim izrazom, za koji se kao najbolji prijevod na hrvatski jezik nudi "čovjek od naroda". U svakodnevnom govornom jeziku, izvan politike, nazvati nekog čovjekom od naroda iskrena je pohvala karakteru te osobe. Na koji god sastanak, skup ili drugo događanje pošli s prof. Hodžićem, mogli ste biti sigurni da

će se tamo naći neki njegov bivši diplomand, magistrand ili doktorand, kolega, netko tko je s njim davno bio član nekog foruma, netko s kim je poslovno surađivao. Nije ih vidio više godina, ali ih je nepogrešivo prepoznavao i sa svima njima komunicirao kao da ih je zadnji put vidio prije nekoliko dana, a ne nekoliko godina. I ta njegova sposobnost i pristup znali su otvoriti pokoja vrata, na korist Fakulteta, odnosno neke od fakultetskih inicijativa ili akcija, ili neke od udruga čiji je član bio.

Prof. dr. sc. Emir Hodžić rođen je 1936. godine u Bijelom Polju kraj Mostara. Diplomirao je 1961., magistrirao 1972., a doktorirao 1977. godine na Tehnološkom fakultetu (TF) Sveučilišta u Zagrebu s disertacijom "Prilog poznavanju strukturne građe domaćih ugljena i mogućnosti njihovih iskorištavanja za tehnološke svrhe" (mentor prof. dr. P. Sabioncello). Godine 1961. zapošljava se kao asistent na Zavodu za anorgansku kemijsku tehnologiju (kasnije Zavod za anorgansku kemijsku tehnologiju i nemetale), 1972. izabran je za predavača a 1982. za docenta u području tehničkih znanosti, polje kemijsko inženjerstvo. Izvanredni profesor postaje 1992. kad nakon organizacijskih promjena fakultet postaje samostalna institucija, odnosno Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije (FKIT).

Tijekom radnog vijeka obavljao je niz dužnosti, među ostalim direktora TF-a, predsjednika Savjeta TF-a, prodekana i TF-a i FKIT-a, predstojnika Zavoda za anorgansku kemijsku tehnologiju i nemetale te brojnih povjerenstava na Fakultetu i Sveučilištu. Obavljajući sve te dužnosti do izražaja je dolazila njegova društvenost, komunikativnost i sklonost timskom radu. Najčešće je posljednji izraz tek često zlorabljeni kliše, ali ne i u slučaju prof. Hodžića. Tijekom 1991. i 1992. godine bio je i predsjednik Kriznog stožera FKIT-a, koji je organizirao rad Fakulteta u ratnim uvjetima i civilnu zaštitu u objektima Fakulteta. Bio je član Hrvatskoga društva kemijskih inženjera i tehnologa, Hrvatskog društva za sustave, Hrvatskog društva za normizaciju i Hrvatskog stručnog udruženja za plin. Niz godina bio je i predsjednik Tehničke komisije za proizvode kemijske industrije pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Svesrdno se angažirao u radu Društva diplomiranih inženjera i prijatelja kemijsko-tehnološkog studija, Almae Matris Alumni Chemicae Ingeniariae Zagrebiensis (AMACIZ), kojem je bio jedan od osnivača. Zahvaljujući njegovu entuzijazmu i želji za povezivanjem kolega, 1992. godine osnovana je Planinarsko-izletnička

sekcija AMACIZ-a, koju je godinama uspješno vodio. S velikom je ljubavlju osmišljavao i vodio brojne izlete – od Velebita, Paklenice, Moslavačke gore, Samoborskog gorja, Ivanšćice i Medvednice te brojnih drugih lokacija diljem Hrvatske. Kao neumoran hodač i omiljeni suputnik, ostavio je neizbrisiv trag u srcima svih koji su imali privilegiju provoditi vrijeme u njegovom društvu.

Znanstveno se bavio tehnološkim procesima anorganske industrije, građom i iskorištavanjem ugljena, tehnologijom obrade voda i zaštitom okoliša. Rezultate istraživanja objavio je u stranim i domaćim časopisima te zbornicima radova sa znanstvenih skupova. Sudjelovao je i u realizaciji više znanstvenih projekata.

Nastavnu karijeru počeo je kao asistent na kolegiju "Anorganska kemijska tehnologija". Nakon habilitacije izvodio je nastavu iz niza kolegija, primjerice "Tehnološki procesi anorganske industrije", "Tehnologija vode i goriva", "Procesi obrade vode". Osim na TF-u, odnosno FKIT-u predavao je i na VTŠ Karlovac. Vodio je više od 50 diplomskih radova, 15 magistarskih radova i osam doktorskih radova. Teme radova nerijetko su usko vezane uz konkretne procese anorganske kemijske industrije u tad još vijabilnom segmentu hrvatskog gospodarstva.

Stručna djelatnost prof. Hodžića obimna je i raznovrsna. Bavo se karakterizacijom sirovina i njihovom primjenom u raznim podružjima gospodarstva, posebice u procesima bazne anorganske industrije i proizvodnje mineralnih gnojiva. Bavo se analizom krutih i tekućih goriva, tehnologijom proizvodnje soli iz morske vode, pripremom tehnološke vode te utjecajem procesnih postrojenja na okoliš. Suradivao je s brojnim tvrtkama te institucijama koje se bave certificiranjem materijala za potrebe industrije. Autor je brojnih stručnih radova, studija, elaborata i analiza za potrebe gospodarstva. Jedan je od prvih stručnjaka koji su u Hrvatskoj vodili i izrađivali studije utjecaja na okoliš. Sudjelovao je i u izradi brojnih projekata zaštite okoliša, a FKIT je zahvaljujući njemu i dobio ovlaštenje za izradu stručnih projekata vezanih uz zaštitu okoliša. FKIT-u je uvijek bio na raspolaganju i po pitanju odnosa s raznim tijelima nadležnim za okoliš.

Iako je otišao u mirovinu davne 2002. godine prof. Hodžić još je dugo bio aktivan u struci. Tu i tamo znao je zamoliti tajnicu dekana da mu nešto otipka. Negdje krajem dvijetisućitih sjede oni i rade kad prof. Hodžić reče: "Ivanka moja, a tko će to meni pisati kad ti odeš u penziju?" Tajnica je tad bila još jako daleko od mirovine, pa ta mala anegdota dobro opisuje radnu energiju i životne planove prof. Hodžića. Prestao je raditi tek kad mu se razboljela supruga Željka, pa je cijelo svoje vrijeme morao posvetiti njoj. Njezin odlazak teško mu je pao, nestalo je one vedrine i poleta, očita je bila sjeta, no još se nije dao. Pričao je kako se svakodnevno druži sa sinom Amirom, povremeno s još nekoliko prijatelja. Znao je još navratiti na Fakultet i na Zavod, malo koga je tu bilo iz "njegovih" dana, ali i dalje je bio "people person", upoznavao je nove ljude. Nije bio zaboravljen.

Životni put prof. Hodžića bio je ispunjen radom i zalaganjem za Fakultet, struku i ljude. Opraštamo se od njega s poštovanjem, simpatijom i zahvalnošću.

Antun Glasnović, Mirela Leskovic, Stanislav Kurajica